

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 83v–84v

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 317

Artykuł 2

[2] De iure penesticorum et connestibilia vendencium.

·II· Qui penestici vocantur, si in aliquo demerentur vel si in aliquo delinquerint in statutis civitatis, ita ut civitatis aut consulum decreta violaverint, si in hoc convicti fuerint, demerentur cutem cum crinibus aut tres solidos. Et hoc arbitrio consulum committitur, quod horum recipere velint. Quando penesticus consulum aut civitatis statutum infringerit foro infrunito, ita quod cutem cum crine demeretur et cum pecunia^a redimet, hic manet sine iure et non potest ammodo aliquem fo[l]rum connestibile absque civitatis aut consulum consensu exercere. Et si alii homines, qui communitatem seu fraternitatem habent in connestibilibus, consulum seu civitatis compromissum, seu hos oportet emendam dare secundum ius et edictum civitatis, et non possunt ulterius aliqua connestibilia vendere, nec communitatem habere seu acquirere absque consensu consulum et civitatis.

^awymazane i w pe[cu]nia, co może sugerować odczyt pena; w innych tekstach niewątpliwie pecunia

[hasła: kupiec, rajca, cech, cena, kara na skórze i włosach, targ, statut, wilkierz, zezwolenie, nawiązka]